KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 28. februāris),

ar ko Austrijai piešķir atkāpi, ko tā pieprasījusi atbilstīgi Padomes Direktīvai 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti

(izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 590)

(Autentisks ir tikai teksts vācu valodā)

(2006/189/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīvu 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti [1], un jo īpaši tās III pielikuma 2. punkta trešo daļu,

tā kā:

(1) Ja kūtsmēslu apjoms, ko dalībvalsts ir paredzējusi izmantot uz vienu hektāru gadā, atšķiras no Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta otrās daļas pirmajā teikumā un tās a) apakšpunktā konkretizētā apjoma, tas nosakāms tā, lai nekavētu attiecīgās direktīvas 1. pantā minēto mērķu sasniegšanu, un pamatojams ar objektīviem kritērijiem, kas šajā gadījumā ir ilgi augšanas periodi un kultūraugi, kam nepieciešams daudz slāpekļa.

(2) Austrija iesniedza Komisijai lūgumu piešķirt atkāpi atbilstīgi Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta trešajai daļai.

(3) Lūdzot šo atkāpi, Austrija paredz gadā uz vienu hektāru izlietot 230 kg organisko mēslu slāpekļa noteiktās liellopu audzēšanas saimniecībās ar lauksaimniecības zemi, kurā izmanto kūtsmēslus un kurā kultivē ganības, ganību secīgās kultūras vai bietes un citus kultūraugus, kuros iesēj zāli ar zemu nitrātu filtrācijas potenciālu. Šo atkāpi var piemērot aptuveni 2 000 lauku saimniecībām un 60 000 mājlopu vienībām, tas ir, 3 % no visām lauku saimniecībām un 4 % no mājlopu vienību skaita.

(4) Austrija ir pieņēmusi tiesību aktus, ar ko īsteno Direktīvu 91/676/EEK un kas attiecas arī uz pieprasīto atkāpi.

(5) Trešais ziņojums par Nitrātu direktīvas īstenošanu Austrijā 2000.–2003. gadā rāda, ka ziemā vidējā nitrātu koncentrācija virszemes ūdeņos bija zemāka par 25 mg/l visos uzraudzības punktos. Visu pārbaudīto vietu vidējā koncentrācija bija 5,8 mg/l NO_3. Vidējā koncentrācija gruntsūdeņos bija 19,6 mg/l. 74 % no visām vietām vidējā koncentrācija bija zemāka par 25 mg/l. Neviens Austrijas ezers nav eitrofisks. Tendenču analīze rāda, ka ūdens kvalitāte vairumā paraugu ņemšanas vietu ir stabila.

(6) No 1990. līdz 2003. gadam mājlopu skaits un minerālmēslu izmantošana būtiski samazinājās: liellopu skaits - par 21 %, cūku skaits - par 12 % un mājputnu skaits - par 6 %. No 2000. līdz 2002. gadam slāpekļa izmantošana uz hektāru gadā vidēji sasniedza 47,8 kg organisko mēslu slāpekļa un 35,4 kg ķīmisko mēslošanas līdzekļu slāpekļa, kas ir viens no zemākajiem rādītājiem Eiropas Savienībā, ar tendenci samazināties salīdzinājumā ar periodu no 1996. līdz 1999. gadam attiecīgi par 7 % un 5 %.

(7) Visā Austrijas teritorijā saskaņā ar Direktīvas 91/676/EEK 3. panta 5. punktu piemēro rīcības programmu.

(8) Kopā ar Austrijas ziņojumu iesniegtie apstiprinošie dokumenti liecina, ka pieprasītais daudzums – 230 kg liellopu kūtsmēslu slāpekļa uz vienu hektāru gadā – ir pamatojams ar objektīviem kritērijiem, piemēram, ilgu augšanas periodu un to, ka attiecīgajiem kultūraugiem vajag daudz slāpekļa.

(9) Pārbaudījusi Austrijas pieprasījumu, Komisija uzskata, ka pieprasītais daudzums – 230 kg liellopu kūtsmēslu slāpekļa uz vienu hektāru gadā – neietekmēs Direktīvas 91/676/EEK mērķu sasniegšanu, ja tiks ievēroti daži stingri nosacījumi.

[1] OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

(10) Šis lēmums ir jāpiemēro saistībā ar šābrīža rīcības programmu, kas būs spēkā līdz 2007. gada beigām.

(11) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi Nitrātu komiteja, kas izveidota atbilstoši Direktīvas 91/676/EEK 9. pantam,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Austrijas 2005. gada 3. novembra vēstulē pieprasīto atkāpi, kas atļauj lietot vairāk organisko mēslu, nekā paredzēts Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta otrās daļas pirmajā teikumā un tās a) apakšpunktā, piešķir, ja ir ievēroti šajā lēmumā noteiktie nosacījumi.

2. pants

Definīcijas

Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:

a) "liellopu audzēšanas saimniecības" ir saimniecības, kurās ir vairāk nekā trīs mājlopu vienības un vismaz divas trešdaļas no mājlopiem ir liellopi;

b) "ganības" ir pastāvīgas vai pagaidu zālaugu platības (pagaidu platības parasti ierīko uz laiku līdz četriem gadiem);

c) "kultūraugi, kuros sēj zāli": skābbarības labība, skābbarības kukurūza, kurā pirms (kukurūzas) vai pēc ražas novākšanas iesēj zāli, kas iedarbojas kā secīgā kultūra bioloģiskai slāpekļa atlikumu savākšanai ziemas laikā;

d) "bietes" ir lopbarības bietes.

3. pants

Darbības joma

Šo lēmumu piemēro atsevišķos gadījumos, ievērojot nosacījumus, kas 4., 5. un 6. pantā paredzēti liellopu audzēšanas saimniecībām, kur augsekā iekļauti vairāk nekā 70 % kultūraugu ar augstu slāpekļa patēriņu un ilgu augšanas periodu.

4. pants

Ikgadēja atļauja un saistības

1. Lauksaimnieki, kas vēlas izmantot atkāpi, ik gadu iesniedz pieteikumu kompetentajai iestādei.

2. Vienlaikus ar 1. punktā minētā ikgadējā pieteikuma iesniegšanu viņi rakstiski apņemas izpildīt 5. un 6. pantā paredzētos nosacījumus.

5. pants

Kūtsmēslu un citu mēslošanas līdzekļu izmantošana

1. Organiskā mēslojuma daudzums, ko ik gadu izmanto zemei liellopu audzēšanas saimniecībās, ieskaitot pašu dzīvnieku atstātos mēslus, nedrīkst pārsniegt kūtsmēslu daudzumu, kas satur 230 kg slāpekļa uz vienu hektāru, ievērojot 2. līdz 8. punkta nosacījumus.

2. Kopējam slāpekļa daudzumam jāatbilst attiecīgā kultūrauga nepieciešamībai pēc barības vielām un tam, cik daudz kultūraugs tās uzņem no augsnes. Kopējā mēslošanas līdzekļu slāpekļa izmantošana nedrīkst pārsniegt 280 kg uz hektāru gadā.

3. Katrai saimniecībai ir jābūt mēslošanas plānam, kurā aprakstīta lauksaimniecības zemes augseka un plānotais organiskā mēslojuma, slāpekļa un fosfātu minerālmēslu izmantojums. Šo plānu saimniecībā sagatavo vēlākais līdz katra kalendārā gada 1. martam.

Mēslošanas plānā ir jāiekļauj šādi dati:

a) mājlopu skaits, dzīvnieku izmitināšanas un uzglabāšanas sistēmas apraksts, norādot arī datus par krājumā esošo kūtsmēslu daudzumu;

b) saimniecībā saražotā kūtsmēslu slāpekļa (atskaitot izmitināšanas un uzglabāšanas zaudējumus) un fosfora aprēķins;

c) augseka un katra kultūrauga platība, tostarp kartes skice, kurā norādīta katra lauka atrašanās vieta;

d) paredzamais kultūraugiem nepieciešamais slāpekļa un fosfora daudzums;

e) saimniecībā neizmantoto kūtsmēslu daudzums un veids;

f) kūtsmēslu slāpekļa un fosfora izkliedēšana katrā laukā (audzēto kultūraugu un augsnes veida ziņā viendabīgi saimniecības zemesgabali);

g) slāpekļa un fosfora izkliedēšana katrā laukā, izmantojot ķīmiskos un citus mēslošanas līdzekļus.

Lai nodrošinātu plānu un faktiskās lauksaimniecības prakses atbilstību, plānus pārskata ne vēlāk kā septiņas dienas pēc tam, kad apsaimniekošanā ir veiktas kādas izmaiņas.

4. Katra saimniecība sagatavo mēslošanas pārskatu. Tas jāiesniedz kompetentajai iestādei katru kalendāro gadu.

5. Visas saimniecības, kas izmanto individuālo atkāpi, piekrīt tam, ka 4. panta 1. punktā minēto pieteikumu, mēslošanas plānu un mēslošanas pārskatu var pārbaudīt.

6. Katrā saimniecībā, kura izmanto individuālo atkāpi, vismaz ik pēc četriem gadiem veic periodiskas augsnes slāpekļa un fosfora analīzes visās lauksaimniecības zemēs, kuras ir viendabīgas attiecībā uz augseku un augsnes īpatnībām. Uz katriem 5 platības hektāriem jāveic vismaz viena analīze.

7. Kūtsmēslus nedrīkst izkliedēt rudenī pirms ganību apsēšanas.

8. Zemi nedrīkst mēslot 30 m platībā ap ezeriem.

6. pants

Zemes pārklājums

Attiecīgajā liellopu audzēšanas saimniecībā 70 % vai vairāk no platības, kurā izmanto kūtsmēslus, kultivē ganības, ganību secīgās kultūras vai bietes un citus kultūraugus, kuros iesēj zāli ar zemu nitrātu filtrācijas potenciālu. Lauksaimnieki, kas izmanto individuālo atkāpi, veic šādus pasākumus:

a) ganību secīgās kultūras nedrīkst uzart pirms 1. marta, lai aramzemēm nodrošinātu pastāvīgu augu pārklājumu nolūkā atgūt nitrātu rudens zudumus augsnes apakškārtā un ierobežot zudumus ziemā;

b) pagaidu zālaugu platības uzar pavasarī;

c) augsekā nedrīkst iekļaut pākšaugus vai citus augus, kas uzņem slāpekli no atmosfēras. Tomēr tas neattiecas uz āboliņu zālaugu platībām, kur āboliņa ir mazāk par 50 %, un uz miežiem un sējas zirņiem, kuros iesēj zāli.

7. pants

Uzraudzība

1. Kompetentās iestādes sastāda un ik gadu atjauno kartes, kurās redzams, kādu procentuālo daļu no kopskaita un kopapjoma aizņem saimniecības, mājlopi un lauksaimniecības zeme, kam katrā administratīvajā rajonā piemēro individuālu atkāpi.

Šīs kartes ik gadu iesniedz Komisijai.

2. Virszemes ūdens un augšējo gruntsūdens paraugu ņemšanai izveido un uztur uzraudzības tīklu, lai novērtētu atkāpes piemērošanas ietekmi uz ūdens kvalitāti. Jau pastāvošo uzraudzību pastiprina apgabalos, kuros no kopējā saimniecību skaita 3 % vai vairāk saimniecību izmanto individuālas atkāpes.

3. Pētījumi un barības vielu analīze nodrošina datus par vietējo zemes izmantojumu, augseku un lauksaimniecības praksi saimniecībās, kas izmanto individuālas atkāpes. Šos datus var izmantot nitrātu izskalošanās daudzuma un fosfora zudumu paraugaprēķinam laukiem, kuros gadā uz vienu hektāru izlieto līdz 230 kg organisko mēslu slāpekļa.

4. Jāizveido uzraudzības vietas, lai nodrošinātu informāciju par slāpekļa saturu ūdenī, kas atstāj sakņu zonu un iekļūst gruntsūdeņu sistēmā, un slāpekļa zudumiem virszemes un pazemes noteces rezultātā gan tad, ja atkāpi piemēro, gan apstākļos, kad to nepiemēro.

8. pants

Ziņojumu sniegšana

1. Kompetentā iestāde ik gadu iesniedz Komisijai uzraudzības rezultātus, kam pievienots īss ziņojums par ūdens kvalitātes novērtējumu un novērtējuma veikšanas praksi. Ziņojums sniedz informāciju par to, kā, veicot saimniecību pārbaudes, ir novērtēta atkāpes izmantošanas nosacījumu īstenošana, un tajā jābūt iekļautai informācijai par saimniecībām, kurās, veicot administratīvo kontroli un lauka apskati, ir konstatēta neatbilstība šiem nosacījumiem.

2. Iegūtos rezultātus Komisija ņems vērā, ja Austrijas iestādes atkal lūgs piešķirt atkāpi.

9. pants

Piemērošana

Šo lēmumu piemēro saistībā ar Austrijas Trešo rīcības programmu 2004.–2007. gadam. Šis lēmums ir spēkā līdz 2007. gada 31. decembrim.

10. pants

Lēmums ir adresēts Austrijas Republikai.

Briselē, 2006. gada 28. februārī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Stavros DIMAS